

Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

► **B**

NÕUKOGU DIREKTIIV,
12. detsember 1991,
ohtlike jäätmete kohta
(91/689/EMÜ)
(EÜT L 377 , 31.12.1991, lk 20)

Muudetud:

	Euroopa Liidu Teataja		
	nr	lehekülg	kuupäev
► M1 Nõukogu direktiiv 94/31/EÜ, 27. juuni 1994,	L 168	28	2.7.1994
► M2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 166/2006, 18. jaanuar 2006,	L 33	1	4.2.2006

NÕUKOGU DIREKTIIV,

12. detsember 1991,

ohtlike jäätmete kohta

(91/689/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 130s,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

ning arvestades, et:

nõukogu 20. märtsi 1978. aasta direktiiviga 78/319/EMÜ mürgiste ja ohtlike jäätmete kohta ⁽⁴⁾ on kehtestatud ühenduse eeskirjad ohtlike jäätmete kõrvaldamise kohta; nimetatud direktiivi rakendamisel saadud liikmesriikide kogemuste arvessevõtmiseks tuleb neid eeskirju muuta ja asendada direktiiv 78/319/EMÜ käesoleva direktiiviga;

nõukogu 7. mai 1990. aasta resolutsioonis jäätmepoliitika kohta ⁽⁵⁾ ja Euroopa ühenduste keskkonnaalases tegevusprogrammis, mida käsitletakse Euroopa Ühenduste Nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate 19. oktoobri 1987. aasta resolutsioonis Euroopa Ühenduse keskkonnaalase poliitika ja tegevusprogrammi (1987–1992) jätkamise ja rakendamise kohta, ⁽⁶⁾ on esitatud ühenduse meetmed ohtlike jäätmete kõrvaldamis- ja käitlemistingimuste parandamise kohta;

jäätmehoolduse suhtes kohaldatavad üldeeskirjad, mis on sätestatud nõukogu 15. juuli 1975. aasta direktiiviga 75/442/EMÜ, ⁽⁷⁾ muudetud direktiiviga 91/156/EMÜ, ⁽⁸⁾ kehtivad ka ohtlike jäätmete käitlemise suhtes;

ohtlike jäätmete nõuetekohane käitlemine nõuab täiendavaid ja rangemaid eeskirju, et arvesse võtta niisuguste jäätmete eripära;

ohtlike jäätmete käitlemise tõhususe parandamiseks ühenduses tuleb kasutada kogemustel põhinevat ohtlike jäätmete täpset ja ühtset määratlust;

tuleb tagada, et ohtlike jäätmete kõrvaldamise ja taaskasutamise järelevalve on võimalikult täielik;

käesoleva direktiivi sätteid peab saama võimalikult kiiresti kohandada teaduse ja tehnika arenguga; direktiivi 75/442/EMÜ alusel loodud komiteel peab olema õigus kohandada käesoleva direktiivi sätteid nimetatud arenguga,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

1. Direktiivi 75/442/EMÜ artikli 2 lõike 2 alusel koostatud käesoleva direktiivi eesmärk on ühtlustada liikmesriikide õigusakte, mis käsitlevad järelevalve all toimuvat ohtlike jäätmete käitlemist.

2. Kui käesolevas direktiivis ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse ohtlike jäätmete suhtes direktiivi 75/442/EMÜ.

⁽¹⁾ EÜT C 295, 19.11.1988, lk 8 ja EÜT C 42, 22.2.1990, lk 19.

⁽²⁾ EÜT C 158, 26.6.1989, lk 238.

⁽³⁾ EÜT C 56, 6.3.1989, lk 2.

⁽⁴⁾ EÜT L 84, 31.3.1978, lk 43.

⁽⁵⁾ EÜT C 122, 18.5.1990, lk 2.

⁽⁶⁾ EÜT C 328, 7.12.1987, lk 1.

⁽⁷⁾ EÜT L 194, 25.7.1975, lk 39.

⁽⁸⁾ EÜT L 78, 26.3.1991, lk 32.

▼B

3. Käesolevas direktiivis kasutatud jäätmete ja muude terminite määratlused vastavad direktiivis 75/442/EMÜ määratletud terminitele.
4. Käesoleva direktiivi kohaldamisel tähendab termin "ohtlikud jäätmed":
 - jäätmeid, mis esinevad nimistus, mis tuleb koostada direktiivi 75/442/EMÜ artiklis 18 sätestatud korras käesoleva direktiivi I ja II lisa alusel hiljemalt kuus kuud enne käesoleva direktiivi rakendamise kuupäeva. Nendel jäätmetel peab olema üks või mitu III lisa loetletud omadust. Nimistus võetakse arvesse jäätmete päritolu ja koostist ning vajaduse korral ohtlike jäätmete kontsentratsiooni piirväärtusi. See nimistu vaadatakse korrapäraselt läbi ja vajadusel muudetakse samas korras,
 - kõiki muid jäätmeid, mille liikmesriigi arvates on mõni III lisa loetletud omadus. Niisugustest juhtudest teavitatakse komisjoni ja need vaadatakse läbi direktiivi 75/442/EMÜ artiklis 18 sätestatud korras nimistu kohandamiseks.
5. Majapidamisjäätmete suhtes käesolevat direktiivi ei kohaldata. Nõukogu kehtestab komisjoni ettepanekul hiljemalt 1992. aasta lõpuks erieeskirjad, võttes arvesse majapidamisjäätmete eripära.

Artikkel 2

1. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, millega nõutakse, et igas kohas, kus toimub ohtlike jäätmete ladestamine, need jäätmed registreeritakse ja identifitseeritakse.
2. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, millega nõutakse, et rajatis ja ettevõtte, mis kõrvaldab, taaskasutab, kogub või veab ohtlikke jäätmeid, ei sega eri kategooriatesse kuuluvaid ohtlikke jäätmeid ega pane ohtlikke jäätmeid kokku tavajäätmetega.
3. Erandina lõikest 2 võib lubada ohtlike jäätmete segamist teiste ohtlike jäätmetega või muude jäätmete, ainete või materjalidega ainult siis, kui direktiivi 75/442/EMÜ artikliga 4 ettenähtud tingimused on täidetud ja eelkõige ohutuse suurendamiseks kõrvaldamise või taaskasutamise ajal. Niisuguse toimingu tegemiseks peab olema direktiivi 75/442/EMÜ artiklite 9, 10 ja 11 nõuete kohane luba.
4. Kui jäätmed on juba muude jäätmete, ainete või materjalidega segatud, tuleb need vajaduse korral direktiivi 75/442/EMÜ artikli kohaselt üksteisest eraldada, kui see on tehniliselt teostatav ja majanduslikult otstarbekas.

Artikkel 3

1. Direktiivi 75/442/EMÜ artikli 11 lõike 1 punktis a nimetatud vabastust loanduetest rajatistele ja ettevõtetele, mis kõrvaldavad oma jäätmeid ise, ei kohaldata käesoleva direktiiviga reguleeritud ohtlike jäätmete suhtes.
2. Direktiivi 75/442/EMÜ artikli 11 lõike 1 punkti b kohaselt võib liikmesriik loobuda nimetatud direktiivi artikli 10 kohaldamisest rajatiste ja ettevõtete suhtes, mis taaskasutavad käesoleva direktiiviga reguleeritud jäätmeid:
 - kui liikmesriik võtab vastu üldeeskirjad, milles loetletakse jäätmete tüüp ja kogus ning nähakse ette eritingimused (ohtlike jäätmete kontsentratsiooni piirväärtus jäätmetes, heitmete piirväärtused, tegevuse liik) ja muud taaskasutamise eri vormide teostamiseks vajalikud nõuded ja
 - kui jäätmete liik või kogus ja taaskasutamise meetodid on niisugused, et direktiivi 75/442/EMÜ artikliga 4 ettenähtud tingimused on täidetud.
3. Pädevad asutused registreerivad lõikes 2 nimetatud rajatised ja ettevõtted.

▼B

4. Kui liikmesriik kavatseb kasutada lõike 2 sätteid, saadetakse selles lõikes nimetatud eeskirjad komisjonile hiljemalt kolm kuud enne nende jõustumist. Komisjon konsulteerib liikmesriikidega. Nende konsultatsioonide põhjal teeb komisjon ettepaneku eeskirjad lõplikult kinnitada direktiivi 75/442/EMÜ artiklis 18 sätestatud korras.

Artikkel 4

1. Direktiivi 75/442/EMÜ artiklit 13 kohaldatakse ka ohtlike jäätmete tekitajate suhtes.

2. Direktiivi 75/442/EMÜ artiklit 14 kohaldatakse ka ohtlike jäätmete tekitajate ja kõikide ohtlike jäätmeid vedavate rajatiste ja ettevõtete suhtes.

3. Direktiivi 75/442/EMÜ artiklis 14 nimetatud arvestusdokumendid tuleb säilitada vähemalt kolm aastat, välja arvatud ohtlike jäätmeid vedavate rajatiste ja ettevõtete puhul, mis peavad niisuguseid arvestusdokumente säilitama vähemalt 12 kuud. Pädevate asutuste või jäätmete eelmise valdaja taotluse korral tuleb esitada dokumentaalsed tõendid teostatud jäätmekäitlustoimingute kohta.

Artikkel 5

1. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et tagada jäätmete nõuetekohane pakendamine ja märgistamine kehtivate rahvusvaheliste ja ühenduse normide kohaselt nende kogumise, veo ja ajutise ladustamise ajal.

2. Direktiivi 75/442/EMÜ artikli 13 kohane ohtlike jäätmete kogumis- ja veotoimingute kontroll hõlmab eelkõige niisuguste jäätmete päritolu ja sihtkohta.

3. Ohtlike jäätmete üleandmisel lisatakse identifitseerimisvorm andmetega, mis on kindlaks määratud nõukogu 6. detsembri 1984. aasta direktiivi 84/631/EMÜ (ohtlike jäätmete piiriüleste saadetiste järelevalve ja kontrolli kohta Euroopa Ühenduses), ⁽¹⁾ viimati muudetud direktiiviga 86/279/EMÜ, ⁽²⁾ I lisa A jaotises.

Artikkel 6

1. Nagu direktiivi 75/442/EMÜ artiklis 7 on sätestatud, koostavad pädevad asutused eraldi või oma jäätmekava raames ohtlike jäätmete käitlemiskavad ja avalikustavad need.

2. Komisjon teeb nende kavade võrdlused, eelkõige kõrvaldamis- ja taaskasutamistoimingute osas. Komisjon annab selle teabe liikmesriikide pädevatele asutustele, kui need seda taotlevad.

Artikkel 7

Hädaolukorras või suure ohu korral võtavad liikmesriigid vajalikke meetmeid, sealhulgas vajaduse korral ajutised erandid käesolevast direktiivist, et tagada ohtlike jäätmete niisugune käitlemine, mis ei ohusta elanikke ega keskkonda. Liikmesriigid teavitavad nendest eranditest komisjoni.

Artikkel 8

1. Seoses direktiivi 75/442/EMÜ artikli 16 lõikes 1 ettenähtud aruandega ja nimetatud artikli kohaselt koostatud küsimustiku alusel saadavad liikmesriigid komisjonile käesoleva direktiivi rakendamise aruande.

2. Lisaks direktiivi 75/442/EMÜ artikli 16 lõikes 2 nimetatud koon-daruandele esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule iga kolme aasta järel käesoleva direktiivi rakendamise aruande.

▼M2

⁽¹⁾ EÜT L 326, 13.12.1984, lk 31.

⁽²⁾ EÜT L 181, 4.7.1986, lk 13.

▼B*Artikkel 9*

Muudatused, mis on vajalikud käesoleva direktiivi kohandamiseks teaduse ja tehnika arenguga ja artikli 1 lõikes 4 nimetatud jäätmete nimistu läbivaatamiseks, võetakse vastu direktiivi 74/442/EMÜ artiklis 18 sätestatud korras.

▼M1*Artikkel 10*

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigusnormid 27. juuniks 1995. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

▼B

2. Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendes või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike põhiliste õigusnormide teksti.

▼M1*Artikkel 11*

Direktiiv 78/319/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates 27. juunist 1995.

▼B*Artikkel 12*

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

I LISA

OHTLIKE JÄÄTMETE KATEGOORIAD VÕI PÕHITÜÜBID, MIS ON LOETLETUD NENDE LAADI VÕI TEGEVUSE JÄRGI, MILLE TAGAJÄRJEL NEED ON TEKKINUD (*) (JÄÄTMED VÕIVAD OLLA VEDELAD, SETTELISED VÕI TAHKED)

I. A LISA

Jäätmed, millel on mõni III lisas loetletud omadustest ja mis sisaldavad järgmisi koostisosi:

1. anatoomilised materjalid; haigla- ja muud tervishoiuasutuste jäätmed;
2. ravimained, ravimid ja veterinaarias kasutatavad ühendid;
3. puidukaitseained;
4. biotsiidid ja taimekaitsevahendid;
5. lahustina kasutatud ainete jäägid;
6. halogeenitud orgaanilised ained, mida ei kasutata lahustina, v.a inertsed polümeersed materjalid;
7. tsüaniide sisaldavad karastusoolad;
8. mineraalõlid ja õlisid sisaldavad ained (nt metallitöötlemissetted);
9. õli ja vee ning süsivesinike ja vee segud, emulsioonid;
10. polüklooritud bifenuüle (PCB) ja/või polüklooritud terfenüüle (PCT) sisaldavad ained (nt dielektrikud);
11. rafineerimisel, destilleerimisel ja utmisel tekkivad tõrvmaterjalid (nt põhjasetted);
12. trükivärvid, värvained, pigmendid, värvid, lakid, värmits;
13. vaigud, lateks, plastifikaatorid, liimid/sideained;
14. uurimis- ja arendustöös või õppetevuses tekkivad keemilised ained, mida pole identifitseeritud ja/või mis on uued ained, mille mõju inimesele ja/või keskkonnale on tundmatu (nt laboratooriumijäägid);
15. pürotehnika ja muu lõhkematerjal;
16. fotokemikaalid ja töötlemismaterjalid;
17. polüklooritud dibensofuraani derivaatidega saastunud materjalid;
18. polüklooritud dibenso-p-dioksiini derivaatidega saastunud materjalid.

I. B LISA

Jäätmed, mis sisaldavad mõnda II lisas loetletud komponenti ja millel on mõni III lisas loetletud omadus ja mille koostisse kuuluvad:

19. loomsed või taimsed seebid, rasvad, vahad;
20. halogeenimata orgaanilised ühendid, mida ei kasutata lahustina;
21. anorgaanilised materjalid, mis ei sisalda metalle ega metalliühendeid;
22. tuhk ja/või räbu;
23. muld, liiv, savi, sh süvendusjäägid;
24. tsüaniidivabad karastusoolad;
25. metallitolm ja -pulber;
26. ammendunud katalüsaatorid;
27. metalle või metalliühendeid sisaldavad vedelikud ja setted;
28. reostustõrjajäägid (nt kottfiltritolm), v.a punktides 29, 30 ja 33 nimetatud jäätmed;
29. skraberisetted;
30. veepuhastite setted;
31. süsinikuärastusprotsesside jäägid;
32. ioonvahetuskolonni jäägid;
33. töötlemata või põllumajanduses kasutamiseks kõlbmatud reoveesetted;

(*) Teatavate kirjete dubleerimine II lisas on kavatsuslik.

▼B

34. mahutite ja/või seadmete puhastamisel tekkinud jäägid;
35. saastunud seadmed;
36. saastunud mahutid (nt pakendid, gaasiballoonid), mis on sisaldanud ühte või mitut II lisas loetletud komponenti;
37. patareid ja muud elektriemendid;
38. taimeõlid;
39. olmejäätmete liigiti kogumisest pärinevad materjalid, millel on III lisas loetletud mis tahes omadus;
40. mis tahes muud jäätmed, mis sisaldavad mõnda II lisas loetletud komponenti ja millel on III lisas loetletud mis tahes omadus.

II LISA

JÄÄTMETE KOMPONENDID, MIS LUBAVAD NEID PIDADA OHTLIKEKS, KUI NEIL ON III LISAS KIRJELDATUD OMADUSI (*)

Jäätmed, mis sisaldavad järgmisi koostisosi:

- C1 berüllium; berülliumiühendid;
- C2 vanaadiumiühendid;
- C3 kroomi(VI)ühendid;
- C4 koobaltiühendid;
- C5 nikliühendid;
- C6 vaseühendid;
- C7 tsingiühendid;
- C8 arseen; arseeniühendid;
- C9 seleen; seleeniühendid;
- C10 hõbedaühendid;
- C11 kaadmium; kaadmiumiühendid;
- C12 tinaühendid;
- C13 antimon; antimoniühendid;
- C14 telluur; telluuriühendid;
- C15 baariumiühendid; v.a baariumsulfaat;
- C16 elavhõbe; elavhõbedaühendid;
- C17 tallium; talliumiühendid;
- C18 plii; pliiühendid;
- C19 anorgaanilised sulfiidid;
- C20 anorgaanilised fluoriühendid, v.a kaltsiumfluoriid;
- C21 anorgaanilised tsüaniidid;
- C22 järgmised leelismetallid või leelismuldmetallid: liitium, naatrium, kaalium, kaltsium, magneesium elementidena;
- C23 hapete lahused või tahked happed;
- C24 aluste lahused või tahked alused;
- C25 asbest (tolm ja kiud);
- C26 fosfor: fosforiühendid, v.a mineraalsed fosfaadid;
- C27 metallide karbonüülühendid;
- C28 peroksiidid;
- C29 kloraadid;
- C30 perkloraadid;
- C31 asiidid;
- C32 polüklooritid bifenüülid (PCB) ja/või polüklooritud terfenüülid (PCT);
- C33 farmaatsias ja veterinaarias kasutatavad ühendid;
- C34 biotsiidid ja taimekaitsevahendid (nt pestitsiidid);
- C35 nakkustekitavad ained;
- C36 kreosoodid;
- C37 isotsüanaadid; tiotsüanaadid;
- C38 orgaanilised tsüaniidid (nt nitrilid);
- C39 fenoolid; fenooliühendid;
- C40 halogeenitud lahustid;
- C41 orgaanilised lahustid, v.a halogeenitud lahustid;
- C42 halogeenorgaanilised ühendid, v.a inertsed polümeersed materjalid ja käesolevas lisas nimetatud muud ained;
- C43 aromaatsed ühendid; polütsükliilised ja heterotsükliilised orgaanilised ühendid;
- C44 alifaatsed amiinid;

(*) Teatavate I lisas loetletud ohtlike jäätmete põhitüüpide teatav dubleerimine on kavatsuslik.

▼B

- C45 aromaatsed amiinid;
- C46 eetrid;
- C47 lõhkeainete omadustega ühendid, välja arvatud need, mis on loetletud käesoleva lisa muudes punktides;
- C48 väävelorgaanilised ühendid;
- C49 polüklooritud dibensofuraani derivaadid;
- C50 polüklooritud dibensodioksiini derivaadid;
- C51 süsivesinikud ja nende hapniku-, lämmastiku- ja/või väävliühendid, mida ei ole muul viisil käesolevas lisas arvesse võetud.

III LISA

JÄÄTMETE OMADUSED, MIS LUBAVAD NEID PIDADA OHTLIKEKS
JÄÄTMETEKES

- H1 "Plahvatusohtlik": ained ja valmistised, mis võivad leegiga kokkupuutel plahvatada või mis on löökide ja hõõrdumise suhtes tundlikumad kui dinitrobenseen;
- H2 "Oksüdeeriv": ained ja valmistised, mis kokkupuutel muude, eelkõige tuleohtlike ainetega vallandavad tugevalt eksotermilise reaktsiooni.
- H3-A "Väga tuleohtlik":
- vedelad ained ja valmistised, mille leektäpp on alla 21 °C (sh eriti kergesti süttivad vedelikud),
 - ained ja valmistised, mis võivad normaaltemperatuuril iseenesest kuumeneda ja õhuga kokkupuutel süttida lisaenergiat vajamata,
 - tahked ained ja valmistised, mis võivad kergesti süttida pärast lühiajalist kokkupuudet süüteallikaga ja mis põlevad või hõõguvad edasi, kui see allikas on kõrvaldatud,
 - gaasilised ained ja valmistised, mis põlevad õhu käes normaalrõhul või
 - ained ja valmistised, mis kokkupuutel veega või niiske õhuga võivad eraldada ohtlikul hulgal kergestisüttivaid gaase.
- H3-B "Tuleohtlik": vedelad ained ja valmistised, mille leektäpp on vähemalt 21 °C ja mitte rohkem kui 55 °C.
- H4 "Ärritav": mittesööbivad ained ja valmistised, mis võivad hetkelisel, kestval või korduval kokkupuutel naha või limaskestaga esile kutsuda põletiku.
- H5 "Kahjulik": ained ja valmistised, mis hingamisteede, seedeelundite või naha kaudu organismi sattudes võivad põhjustada tervisehäireid.
- H6 "Mürgine": ained ja valmistised (sh väga mürgised ained ja valmistised), mis hingamisteede, seedeelundite või naha kaudu organismi sattudes võivad põhjustada raskeid, ägedaid või kroonilisi tervisehäireid või surma.
- H7 "Kantseroogeenne": ained ja valmistised, mis hingamisteede, seedeelundite või naha kaudu organismi sattudes võivad põhjustada vähktõppe haigestumist või suurendada selle haiguse esinemissagedust.
- H8 "Sööbiv": ained ja valmistised, mis eluskudedega kokku puutudes võivad neid hävitada.
- H9 "Nakkustekitav": mikroorganisme või nende toksiine sisaldavad ained, mida teatakse kindlasti või tõenäoliselt põhjustavat inimeste või muude elusorganismide haigestumist.
- H10 "Teratogeenne": ained ja valmistised, mis hingamisteede, seedeelundite või naha kaudu organismi sattudes võivad esile kutsuda mittepärilikke kaasasündinud väärarenguid või suurendada nende esinemissagedust.
- H11 "Mutageenne": ained ja valmistised, mis hingamisteede või seedeelundite kaudu organismi sattudes võivad esile kutsuda pärilikke geneetilisi defekte või suurendada nende esinemissagedust.
- H12 Ained ja valmistised, mille kokkupuutel vee, õhu või happega vabanevad mürgised või väga mürgised gaasid.
- H13 Ained ja valmistised, millest pärast nende kõrvaldamist võivad leostuda või muul viisil eralduda muud aineid, millel on mõni eespool loetletud omadus.
- H14 "Ökotoksiline": ained ja valmistised, mis põhjustavad või võivad põhjustada kas kohe või aja jooksul ohtu ühele või mitmele keskkonnakomponendile.

Märkused

1. Ohtlikud omadused "mürgine" (ja "väga mürgine"), "kahjulik", "sööbiv" ja "ärritav" on määratletud nõukogu 27. juuni 1967. aasta direktiivi 67/548/EMÜ (ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigusnormide ühtlustamise kohta), ⁽¹⁾ muudetud nõukogu direktiiviga 79/831/EMÜ, ⁽²⁾ VI lisa IA ja IIB osas sätestatud kriteeriumide alusel.

⁽¹⁾ EÜT L 196, 16.8.1967, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 259, 15.10.1979, lk 10.

▼B

2. Omaduste "kantserogeenne", "teratogeenne" ja "mutageenne" määratlemiseks ja kõige värskema teabe kajastamiseks vajalikud täiendavad kriteeriumid on esitatud ohtlike ainete ja valmististe liigitamise ja märgistamise juhendis, mis on komisjoni direktiiviga 83/467/EMÜ ⁽¹⁾ muudetud direktiivi 67/548/EMÜ VI lisas (IID osa).

Katsemeetodid

Katsemeetodite eesmärk on anda III lisas esitatud määratlustele konkreetne tähendus.

Kasutatavad meetodid on kirjeldatud komisjoni direktiiviga 84/449/EMÜ ⁽²⁾ muudetud direktiivi 67/548/EMÜ V lisas või hilisemate komisjoni direktiividega, millega kohandatakse direktiivi 67/548/EMÜ tehnika arenguga. Need meetodid põhinevad pädevate rahvusvaheliste asutuste, eelkõige Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) töö ja soovitusel.

⁽¹⁾ EÜT L 257, 16.9.1983, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 251, 19.9.1984, lk 1.